

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.82.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Pana Posła Artura Jarosława Łackiego z 19 lutego 2025 r., nr 8123, w sprawie utraty prawa do zasiłku chorobowego z powodu jednodniowego opóźnienia w opłaceniu składki ZUS, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Informuję, że zmiany przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, realizujące postulat zgłoszony przez Pana Posła w interpelacji, weszły w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązującym do 31 grudnia 2021 r., ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe ustawały od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie – w przypadku m.in. osób prowadzących pozarolniczą działalność. W uzasadnionych przypadkach Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wniosek ubezpieczonego mógł wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie. Przepis ten uchylono ustawą z dnia 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1621).

Od 1 stycznia 2022 r. nieterminowe opłacenie składek nie powoduje ustania dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Oznacza to, że przedsiębiorcy mogą otrzymać świadczenia z tego ubezpieczenia również wtedy, gdy opłacą składki po terminie. Aby jednak nabyć prawo do zasiłku nie mogą mieć zaległości w składkach na ubezpieczenia społeczne. Przedsiębiorcy nie są zobowiązani do składania wniosków o wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie.

Od 1 stycznia 2022 r. osoby prowadzące pozarolniczą działalność, współpracujące z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność, współpracujące z osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą i korzystającymi z ulgi na start w zakresie obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz osoby duchowne, które są płatnikami składek na własne ubezpieczenia, nabywają prawo do zasiłków (chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego) i świadczenia rehabilitacyjnego, jeśli w dniu powstania prawa do tych świadczeń nie mają zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne albo zadłużenie to nie przekracza 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W przypadku zadłużenia – jeśli całe zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę zostanie spłacone w ciągu 6 miesięcy od dnia powstania prawa do świadczenia – Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaci ubezpieczonemu świadczenie od dnia powstania tego prawa. Jeżeli zadłużenie zostanie uregulowane po 6 miesiącach od dnia powstania prawa do świadczenia, to

świadczenie będzie przysługiwało od dnia spłaty całości zadłużenia. Prawo do świadczenia za okres przed tą datą przedawni się.

Wyrażone w niniejszej interpelacji postulaty zrealizowano w 2021 r., a dopowiadające im przepisy obowiązują od 1 stycznia 2022 r.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

dr hab. Sebastian Gajewski, prof. uczelni

Podsekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/